RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.174 van 11 mei 1999
in de zaak A. 82.500/XII-1863.

In zake : de n.v. CANON BENELUX,
die woonplaats kiest bij
advocaten H. DE BAUW en E. PLASSCHAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II laan 281

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomende partij :

de n.v. PANASONIC Belgium,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LINDEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CANON BENELUX op 15 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Rijkswacht (SAD) van 15 december 1998 houdende toewijzing van de opdracht nr. SAD 8 R3 667 betreffende de aankoop van faxtoestellen aan de firma Panasonic en houdende afwijzing van de door verzoekende partij ingediende offerte";

Gezien het op 16 februari 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 april 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. PLASSCHAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van luitenant J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat F. DE FOOZ die, loco advocaat A. LINDEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. PANASONIC BELGIUM met een verzoekschrift van 9 maart 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is omdat ze geen uiteenzetting bevat van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat verzoekster in tussenkomst dezelfde opmerking maakt;

Overwegende dat het origineel verzoekschrift tot schorsing wel een uiteenzetting met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevatte; dat de bij dat origineel gevoegde afschriften eveneens zulk een uiteenzetting bevatten; dat die afschriften echter niet op regelmatige wijze eensluidend waren verklaard, zodat op verzoek van de Griffie verzoekster met een brief van 16 februari 1999 nieuwe afschriften van het verzoekschrift heeft overgezonden, ditmaal regelmatig voor eensluidend verklaard; dat die afschriften werden medegedeeld aan de verwerende partij en de huidige verzoekster in tussenkomst; dat echter pas achteraf is gebleken dat die nieuwe afschriften geen uiteenzetting bevatten van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat met brief van 11 maart 1999 verzoekster nieuwe afschriften heeft bezorgd aan de Griffie, ditmaal met een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat artikel 8, tweede lid, 5˚, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat artikel 42 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat bij de verzoekschriften afschriften worden gevoegd die door de ondertekenaar voor eensluidend worden gewaarmerkt;

Overwegende dat, wijl uit de aan de verwerende partij en de verzoekster in tussenkomst ter kennis gebrachte verzoekschriften tot schorsing op generlei wijze blijkt welk nadeel verzoekster zou kunnen lijden door de tenuitvoerlegging van het betwiste besluit, de Raad van State de rechten van de verdediging zou schenden indien hij rekening zou houden met het origineel exemplaar van het verzoekschrift dat niet beantwoordt aan de bijgevoegde afschriften betekend aan de andere partijen in zake; dat de artikelen 17 en 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State ook niet toelaten dat, éénmaal de vordering tot schorsing is betekend aan de andere bij de zaak betrokken partijen en daarop in de nota is geantwoord, de procedure wordt overgedaan;

Overwegende dat de exceptie gegrond is; dat de vordering niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. PANASONIC Belgium in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf mei 1900 negenennegentig, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**